

1

Taylor

Petak je navečer i ja promatram najveće umove svoje generacije kako se uništavaju alkoholnim želeima i plavim punčem posluženim u dvadeset-litarskim kantama za boju. Znojna, polugola tijela izvijaju se u mahnitom ritmu, hipnotizirana subliminalnim valovima elektoničkog uzbuđenja. Kuća je prepuna studentica psihologije koje s blaženno naivnim budućim komercijalnim direktorima rade upravo ono na čemu bi im zamjerali njihovi roditelji. Studenti politologije siju sjemenje čekova koje će za deset godina ispisivati nekomu tko će ih ovime ucjenjivati.

Drugim riječima, tipičan tulum u Grčkoj aleji.

„Jesi li ikad primijetila kako tehno glazba zvuči kao seksanje pijanih ljudi?” prokomentira Sasha Lennox stojeći pokraj mene u kutu, gdje smo se ugurale između starinskog sata i samostojeće lampe kako bismo se što bolje kamuflirale među pokuštvom.

Ona me kuži.

Ovo je prvi vikend nakon proljetnih praznika, a to znači da se nalazimo na tulumu zvanom *Mamurluk od proljetnih praznika*, koji naše sestrinstvo Kappa Chi tradicionalno organizira svake godine u ovo doba. To je jedno od mnogobrojnih zbivanja koja Sasha i ja nazivamo prisilnim zabavljanjem. Kao Kappe, dužne smo im nazočiti, pa makar to značilo da je naša nazočnost više dekorativna nego funkcionalna.

„Kao da bi bilo užasno uvredljivo kad bi postojala barem nekakva melodija. Ovo...” Sasha nabere nos, a glava joj se trzne na zvuk sirene koja zatrešti iz zvučnika, nakon čega se nastavi gromoglasno tutnjanje basova. „Ovakva je sranja CIA koristila na svojim drogiranim pokusnim kunićima u sklopu projekta MK-ULTRA.”

Zakašljem se od smijeha, zamalo se zagrcnuvši nekakvim tulumskim punčem čiji je recept skinut s YouTubea i koji pijuckam zadnjih sat vremena. Sasha studira glazbu i ima gotovo religioznu averziju prema svemu što nije izvedeno pravim instrumentima. Radije bi stajala u prvom redu na koncertu u nekoj mračnoj birtiji, dok joj u ušima odzvanjaju zvuci električne gitare Gibson Les Paul, nego se zatekla ispod bljeskavih kaleidoskopskih svjetala tehno kluba.

Nemojte me pogrešno shvatiti, Sasha i ja nemamo ništa protiv dobre zabave. Družimo se u kafićima u kampusu, izlazimo na karaoke u Hastingsu (no dobro, ona pjeva karaoke, a ja je ohrabujem iz sigurnosti polumraka). Jednom smo se izgubile usred bostonskog parka Common u tri u noći, mrtve trijezne. Bilo je toliko mračno da je Sasha slučajno pala u ribnjak, a mene je zamalo napao labud. Vjerujte mi, nas dvije se znamo zabavljati.

No obredni običaj mladeži s koledža da jedni druge časte alkoholom i pijatima sve dok ne pobrkaju omamljenost s privlačnošću, a inhibiciju s osobnošću, nije naša omiljena vrsta zabave.

„Pazi.” Sasha me gurne laktom na zvuk povika i zvižduka iz predvorja. „Stižu problemi.”

Zid besramne muškosti provali kroz ulazna vrata uz klicanje „Briar! Briar!”

Poput Divljaka koji napadaju Crni zamak, visoki golijati hokejaškog tima Sveučilišta Briar stanu gaziti kroz kuću, širokih ramena i kršnih prsa.

„Živjeli naši junački pobjednici”, kažem sarkastično, dok Sasha rubom palca prigušuje podrugljivi smiješak.

Hokejaški je tim večeras dobio utakmicu i tako ušao u prvi krug nacionalnog prvenstva. A to znam zato što naša Kappa sestra Liney fura s jednim od rezervnih igrača pa je bila na utakmici i prenosila je preko Snapchata umjesto da s nama čisti zahode, usisava prašinu i

miješa koktele za tulum. Povlastica je to furanja s članom kraljevske obitelji. Premda igrač koji grije klupu nije baš princ Harry, već više o kokainu ovisni sin nekog minornog princa.

Sasha izvuče mobitel iz pojasa svojih uskih tajica od lažne kože i pogleda koliko je sati.

Pogledam prema zaslonu i zastenjem. Isuse, tek je jedanaest? Već osjećam da me hvata migrena.

„Ne, ovo je dobro”, kaže ona. „Ove gorile će isprazniti bačvicu za dvadeset minuta. A onda će slistiti svu preostalu žesticu. Kladam se da uskoro proglašavam fajrunt. Pola sata, maksimalno.”

Charlotte Cagney, predsjednica našeg sestrinstva, nije izričito naložila koliko dugo moramo ostati kako bismo ispunile obvezu koja nam nalaže da budemo prisutne na tulumu. Obično kad plane sva cuga, ljudi krenu u potragu za afterom, pa je tada lako iskrasti se neopaženo iz kuće. Uz malo sreće, do ponoći ću biti u pidžami u svojem stanu u Hastingsu. Poznavajući Sashu, ona će vjerojatno otići autom u Boston i pronaći neku živu svirku.

Nas dvije smo odmetnute polusestre Kappa Chi sestrinstva. Obje smo završile u njemu iz glupih razloga. Sashin razlog je bila njezina obitelj. Njezina majka, majka njezine majke, majka majke njezine majke, i tako dalje, sve su one bile u Kappa sestrinstvu, pa nikada nije ni dolazilo u pitanje hoće li Sashina akademska karijera uključivati nastavlanje te tradicije. Bilo je ili to, ili se može pozdraviti s nečim tako „neozbiljnim i egocentričnim” kao što je studij glazbe. Sasha dolazi iz liječničke obitelji, tako da je njezin izbor već ionako bio žestoko osporavan.

Što se mene tiče, recimo da sam imala velike planove prije dolaska na Briar. U smislu da sam planirala zablistati na koledžu. Preobraziti se iz srednjoškolske luzerice u studenticu koja se druži s popularnom ekipom. Doživjeti totalnu životnu transformaciju. No stvar je u tome da učlanjivanje u njihove klubove i nošenje njihovih grčkih slova i višetjedno trpljenje njihove svete indoktrinacije nije postiglo željeni učinak. Nisam se nakon toga pretvorila u blistavu, novu sebe. Imala sam osjećaj kao da su svi ostali popili čarobni napitak od kojeg postaneš

jako kul i vidiš prekrasne boje, dok sam ja ostala u mraku s čašom obične vode obojene crvenom jestivom bojom.

„Hej!” pozdravi nas neki tip mutnog pogleda nakon što je doterurio do Sashe, otvoreno se obraćajući mojim sisama. Nas dvije zajedno tvorimo savršeno poželjnu žensku osobu kad stojimo jedna pokraj druge. Njezine prekrasne, pravilne crte lica i vitko tijelo, i moji ogromni sifoni. „Hoćete nešto popiti?”

„Već pijemo”, prodere se Sasha nadglasavajući tutnjavu glazbe. Obje držimo u rukama praktički pune čaše. Strateški trik za odbijanje napaljene studentske braće.

„Hoćete plesati?” zatim upita naginjući se prema mojim grudima kao da govori u zvučnik drive-in restorana s brzom hranom.

„Žao mi je”, odvratim, „one ne znaju plesati.”

Ne znam je li me čuo i registrirao moj prezrivi ton, no tip svejedno kimne glavom i odbaulja dalje.

„Tvoje sise imaju gravitaciju koja privlači samo kretene”, kaže Sasha i zarokće kroz nos.

„Nemaš pojma koliko imaš pravo.”

Jedan dan sam se samo probudila s osjećajem da su mi na grudima izbila dva masivna tumora. Još od viših razreda osnovne moram hodati okolo s tim lubenicama koje se svugdje pojavljuju deset minuta prije mene. Ne znam koja od nas predstavlja veću opasnost za onu drugu, ja ili Sasha. Moje sise ili njeno lice. Ona izaziva kaos i kad uđe u običnu knjižnicu. Frajeri se toliko uspetljaju pokušavajući joj prići da zaborave kako se zovu.

Odjednom kućom odjekne glasni prasak i svi zažmire i prekriju rukama uši. Nastupi zbunjujuća tišina dok nam bubnjići još vibriraju od zaostalog tinitusa.

„Crko je zvučnik!” prodere se jedna od naših sestara iz druge prostorije.

Kuću ispune povici neodbravanja.

Zatim sve Kappa sestre počnu pomahnitalo tražiti brzo rješenje za spašavanje tuluma prije nego što naši nestrpljivi gosti dignu pobunu. Sasha se ni ne trudi prikrivati radost. Uputi mi pogled koji govori da ćemo možda ipak uspjeti rano pobjeći s ovog tuluma.

A onda se dogodi Abigail Hobbes.

Ugledamo je kako se njišući bokovima probija kroz gužvu u svojoj oskudnoj crnoj haljinici. Platinastu je kosu uvila u savršene vitice. Plje-sne rukama i glasom koji bi mogao rezati staklo zatraži da svi usmjere pozornost na njene jarkocrvene usne.

„Slušajte, svi! Vrijeme je da zaigramo *Izazov ili izazov*.”

Ekipa odgovori klicanjem i dnevna soba se još više napuni ljudskim tijelima. Ta je igra popularna tradicija Kappa sestrinstva, i točno je onakva kako zvuči. Netko te izazove da učiniš nešto i ti to moraš učiniti – ne možeš izabrati opciju „istina”. Povremeno zabavna i često okrutna, kao posljedicu je imala više od nekoliko uhićenja, barem jedno izbacivanje iz koledža i, kako se šuška, nekoliko trudnoća.

„Da vidimo...” Zamjenica predsjednice našeg sestrinstva položi manikirani prst na bradu i počne polako kružiti po sobi, tražeći svoju prvu žrtvu. „Koga da izaberem?”

Naravno da njene zlobne zelene oči završe ravno na mjestu gdje Sasha i ja stojimo zalijepljene za zid. Abigail nam priđe odlučnim koracima, s čistom zloćom na licu, zamaskiranom sladunjavim smiješkom.

„Oh, dušice”, kaže mi gledajući me zacakljenim pogledom djevojke koja je malo previše popila. „Opusti se, na tulumu smo. Izgledaš kao da si otkrila još jednu striju.”

Abigail je pakosna kad se napije, a ja sam njezina omiljena meta. Navikla sam na to od nje, no smijeh koji izazove svako njezino korištenje mojeg tijela za zbijanje šala uvijek ostavi ožiljak. Moje obline mi upropaštavaju život još od dvanaeste godine.

„Oh, dušice”, oponaša je Sasha i teatralno joj pokaže srednji prst. „Kako bi bilo da lijepo odjebeš?”

„Joj, smiri se”, zakmeči Abigail oponašajući dječji glas. „Tay-Tay zna da se samo šalim.” Svoju izjavu naglasi tako da me bocne prstom u trbuh kao da sam lutka od tijesta.

„Tvoja prorijeđena kosa će biti u našim molitvama, Abs.”

Moram se ugristi za donju usnu kako se ne bih nasmijala na Sashin odgovor. Ona zna da se ja povlačim u svakom sukobu i nikad ne propušta priliku da me brani otrovnim komentarima.

Abigail odgovori zajedljivim smijehom.

„Hoćemo li se igrati ili ne?“ upita Jules Munn, Abigailina pobočnica. Visoka brineta nam priđe i namjesti izraz lica kao da se dosađuje. „U čemu je problem? Sasha se opet pokušava izvući iz izazova kao i na jesenskom tulumu?“

„Odjebi“, odvrati joj Sasha. „Izazvala si me da bacim ciglu u dekanov prozor. Ne pada mi na pamet da me izbace iz koledža zbog neakve djetinjaste studentske igre.“

Jules podigne obrvu. „Abs, je li ona to upravo uvrijedila prastaru tradiciju našeg sestrinstva? Jer meni se čini da jest.“

„O, da, jest. Ali ne brini se, evo ti prilike za iskupljenje, Sasha“, predloži Abigail slatkastim glasom, a onda zastane. „Hmm. Izazivam te da...“ Okrene se prema svojoj publici razmišljajući o izazovu. Abigail obožava pozornost. A onda se opet naglo okrene prema Sashi. „Prvo dvostruki dupli i nakon toga otpjevaj himnu sestrinstva.“

Moja najbolja prijateljica zarokće nosom i slegne ramenima u stilu, *To je sve?*

„Od kraja prema početku i stojeći na glavi“, doda Abigail.

Sasha izvije usne i gotovo zareži na nju, na što svi muški u sobi počnu oduševljeno navijati. Frajeri vole ženske tučnjave.

„Kako god.“ Sasha zakoluta očima, zakorači naprijed i protrese ruke kao boksač koji se zagrijava za meč.

Dvostruki dupli je još jedna tradicija Kappa sestrinstva, a sastoji se od ispijanja dvije žestice, koja god se nađe u blizini, i nakon toga pivo kroz cijev i deset sekunda stajanja naglavce iznad bačvice. Čak i najotporniji cugeri rijetko uspiju izvesti cijeli izazov. A ubacivanje stoja na glavi dok pjevaš himnu sestrinstva unatrag čisti je dokaz da je Abigail zlobna kravetina.

No osim kad postoji opasnost od izbacivanja iz koledža, Sasha nikad ne odbija izazove. Zaveže svoju gustu crnu kosu u konjski rep, prihvati čašice za žesticu koje su se odjednom niotkuda stvorile pred njom, i poslušno iskapi jednu, pa drugu. Suvereno isprazni pivski bong, dok dva tipa iz Theta bratstva drže cijev i lijevak, a ekipa oko njih se dere ohrabrujući je. Kroz kakofoniju navijanja napravi stoj na bačvi piva i loče dok joj hokejaš visok metar i devedeset drži noge u zraku. Kad

se opet nađe u uspravnom položaju, svi su zadivljeni što uopće može stajati, a kamoli djelovati opako i stabilno. Ova cura je prava ratnica.

„Odmaknite se!” poviče Sasha tjerajući ljude od suprotnog zida.

Gimnastički teatralnim pokretom izbacila ruke u vis, a onda napravi nekakvu polovičnu zvijezdu i završi leđima naslonjena na zid stojeći na rukama. Glasno i samouvjereno, počne izvikivati riječi himne našeg sestrintstva od kraja prema početku, dok mi ostali glupavo pokušavamo u sebi provjeriti čini li to ispravno.

A onda, kad je gotova, Sasha se elegantno dočeka na noge i nakloni se publici koja joj gromoglasno zaplješće.

„Ti si jebeni robot”, kažem smijući se kad mi priđe oholim korakom i zauzme ponovno svoje mjesto u našem luzerskom kutu. „Prekrasan doskok.”

„Nikad u životu nisam loše doskočila.” Na prvoj je godini faksa Sasha bila na putu za olimpijske kvalifikacije kao jedna od najboljih na svijetu u preskoku, ali je ozlijedila koljeno okliznuvši se na ledu, i njena gimnastičarska karijera je time okončana.

Ne želeći biti zasjenjena, Abigail skrene pogled na mene. „Ti si na redu, Taylor.”

Duboko udahnem. Srce mi stane ubrzano kucati. Već osjećam kako mi se obrazi žare. Abigail se nasmiješi mojoj nelagodi poput morskog psa koji osjeća vibracije od batrganja ranjenog tuljana. Pripremam se za pakosni zadatak koji smišlja za mene.

„Izazivam te da...” Prijeđe zubima preko donje usne. Vidim svoje neminovno poniženje u njenim očima i prije nego što zine i kaže: „Nagovoriš tipa kojeg ja izaberem da te odvede gore.”

Gadura.

Tipovi koji još promatraju ovu prezentaciju ženske agresije krenu ispuštati razvratne zvukove i zvižduke.

„Zaboga, Abs. Silovanje na tulumu nije igra za zabavu.” Sasha zakorači naprijed i zakloni me svojim tijelom.

Abigail zakoluta očima. „Joj, ne budi tako dramatična. Izabrat ću nekog dobrog. Nekog s kime bi se svatko poželio oznojiti. Čak i Taylor.”
Bože, molim te, nemoj me siliti da ovo radim.

Na moje olakšanje, spas se pojavi u obliku Taylor Swift.

„Popravila sam ga!” poviče jedna od članica sestrinstva čim je kuću ponovno ispunila glazba.

„Blank Space” Taylor Swift izazove val oduševljenog klicanja, odvlačeći pozornost od Abigailine glupe igre. Ekipa se brzo rasprši kako bi ponovno napunila čaše i vratila se ritmičnoj predigrri zvanoj ples.

Hvala ti, zgodnija i mršavija Taylor.

Na moj užas, Abigail je nepokolebljiva. „Hmm, tko će biti taj sretni dečko...”

Jedva se suzdržim da ne zastenjem. Bilo je naivno od mene vjerovati da će odustati od toga. Nakon izricanja izazova, svaka sestra koja ne obavi zadatak najbolje što može nemilosrdno se kažnjava sve dok neka druga nesretnica ne preuzme njezino mjesto. A ako Abigail uspije u svojoj nakani, za mene bi to bilo tri tjedna pakla. Već se ionako teško uklapam među ostale sestre. Ovo bi me posve izopćilo.

Abigail prelazi pogledom preko sobe, stojeći na nožnim prstima kako bi mogla vidjeti iznad glava i bolje proučiti mogućnosti koje su joj na raspolaganju. Licem joj se razvuče široki osmijeh, a onda se opet okrene prema meni.

„Izazivam te da zavedeš Conora Edwardsa.”

Sranje.

Jebeno sranje.

Da, ja znam tko je Conor. Svi znaju tko je on. U hokejaškom je timu i redovni je posjetitelj tuluma u Grčkoj aleji. Također je redovni posjetitelj kreveta studentskih sestara iz Grčke aleje. No glavni razlog njegove slave jest činjenica da je definitivno najzgodniji novi frajer na trećoj godini. Što znači da je nedvojbena izvan mog dosega. Savršen izbor ako je cilj ovog izazova moje potpuno poniženje nakon što me tip jasno i glasno odbije i nasmije mi se u lice.

„Rachel je još u Daytoni”, dodala Abigail. „Možeš koristiti njenu sobu.”

„Molim te, Abigail”, kažem preklinjući je da odustane od ovoga. No moje je preklinjanje samo potakne da bude još gora prema meni.

„U čemu je problem, Tay-Tay? Ne sjećam se da ti je bilo teško ljubiti druge frajere tijekom jednog drugog izazova. Ili te isključivo pali brijati s dečkima koji imaju cure?”

Jer s Abigail se na kraju uvijek sve svede na to: na osvetu zbog one pogreške koju mi nikad neće oprostiti i zbog koje ispaštam svaki dan od druge godine faksa. Koliko god joj se puta ispričala, i koliko se god iskreno kajala što sam je povrijedila, moj život služi samo za to da se Abigail zabavlja mojom patnjom.

„Trebala bi otići na liječnički pregled zbog svojeg kroničnog kučkita”, naprasito joj odvrati Sasha.

„Oh, sirota Taylor, kakva konzerva. Nemoj joj okrenuti leđa jer će ti oteti frajera”, zapjeva Abigail. Njeno ruganje se pretvori u pripjev kad joj se Jules pridruži i zapjeva uglas s njom.

Od njihovog zadirkivanja titraju mi živci iza očiju, a prsti mi trnu. Želim propasti kroz pod. Nestati u zidu. Spontano se samozapaliti i pretvoriti se u pepeo na dnu zdjele. Sve samo da ne moram biti ja, ovdje, sada. *Mrzim* neželjenu pozornost, a njihovo ruganje je privuklo poglede nekoliko pijanih lica oko nas. Uskoro će cijela kuća pjevati o tome kako sam ja konzerva, kao u stravičnom prizoru iz moje najgore noćne more.

„U redu!” prasnem. Samo da ovo prestane. Samo da ih ušutkam. „Nema veze. Obavit ću taj izazov.”

Abigail se slavodobitno nasmiješi. Ne bi mogla biti očitija ni da joj cure sline. „Onda idi osvojiti svojeg muškarca”, kaže mi i graciozno ispruži ruku iza sebe.

Ugrizem se za usnu prateći liniju njene tanke ruke, i napokon spazim Conora pokraj stola za pivski ping-pong u blagovaonici.

Jebo, kako je visok. A ramena su mu nevjerojatno široka. Ne vidim mu oči, ali imam dobar pogled na njegov isklesani profil i podulju plavu kosu koju je zalizao unatrag. Takva bi ljepota trebala biti protuzakonita.

Nisi više klinka, Taylor.

Dubokim udahom smirim živce i hrabro krenem prema Conoru Edwardsu koji ni ne sluti što mu se sprema.